

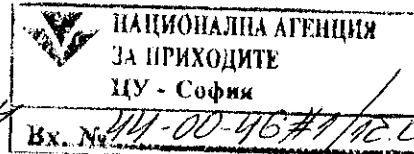

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Дирекция "Данъчна политика"

Изх. № 16-05-17

София, 11.03.2014 г.

ДО
Г-Н ЛЪЧЕЗАР КРЪСТЕВ
ЗАМЕСТНИК-ДИРЕКТОР
АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“
УЛ. „ГЕОРГИ С. РАКОВСКИ“ 47
ГР. СОФИЯ 1202
ИЗХ. № 0401/ 41/ 23.01.2014

✓ КОПИЕ: НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ
ЗА ПРИХОДИТЕ

На вх. № 16-05-17/ 24.01.2014г.

Относно: Определяне на данъчна основа по чл. 55, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) при внос на стоки и на "първо местоназначение" по смисъла на § 1, т. 72 от ДР на ЗДДС

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КРЪСТЕВ,

Във връзка с формирането на данъчната основа по чл. 55, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) при внос на стоки и определянето на "първо местоназначение" по смисъла на § 1, т. 72 от ДР на ЗДДС, в отговор на поставените от Ваша страна въпроси изразяваме следното становище:

1. Данъчна основа по чл. 55, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) при внос на стоки

В чл. 55, ал. 1 от ЗДДС, в сила от 01.01.2014 г., е регламентирано, че данъчната основа при внос по чл. 16 е митническата стойност, увеличена със, доколкото вече не са включени в нея:

1. данъци, мита, налози и такси, дължими извън територията на страната, и митни сборове, акциз и други такси, дължими при внос на територията на страната;

2. свързани с вноса разходи за комисиона, опаковка, транспорт и застраховка, направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната.

За целите на прилагането на чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е без значение за чия сметка са свързаните с вноса разходи като комисионна, опаковка, транспорт и застраховка, предвид което, когато са фактурирани отделно от цената на стоката, същите следва да се включат в данъчната основа при внос, при положение, че същите са известни при осъществяване на вноса. Тези разходи съгласно чл. 55, ал. 1 от ЗДДС се включват в данъчната основа на вноса при условие, че вече не са били включени в определената при вноса на стоката митническа стойност.

2. “Първо местоназначение” по смисъла на § 1, т. 72 от ДР на ЗДДС

Предвид обстоятелството, че по силата на чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗДДС данъчната основа при внос включва разходи, свързани с вноса, “направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната“, следва да се уточни понятието “първо местоназначение“ на територията на страната.

Съгласно т. 72 на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС “първо местоназначение“ на територията на страната по смисъла на чл. 55, ал. 1, т. 2 е мястото, посочено в товарителницата или в друг документ, с който стоките се внасят на територията на страната. Когато това място не е посочено в нито един от придружаващите стоките документи, за първо местоназначение се смята мястото, където стоките за първи път се претоварват от едно превозно средство на друго на територията на страната. Това понятие транспонира понятието “първо местоназначение“, определено с чл. 86, т. 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

За постигане на еднакво данъчно третиране и прилагане от държавите членки на понятието “първо местоназначение“ ДДС Комитетът към Европейската комисия в рамките на 11-то си заседание единодушно приема указание (от септември 1981 г.) със следните насоки за установяване на първото местоназначение в рамките на държава членка на ЕС по смисъла на чл. 11В (3)б на Шеста директива (съответстващ на чл. 86, т. 2 от Директива 2006/112/ЕО):

- или мястото, посочено в документа за пътен превоз, изготвен в чужбина, по силата на който стоките се внасят в държавата членка;

- или, когато мястото, посочено в документа за пътен превоз, е различно от назначението, самото назначение;

- или, ако липсват подобни подробности, първото претоварване на стоката в държавата от превозно средство.

Предвид горното, считаме, че първо местоназначение е мястото, посочено в документа за пътен превоз. Когато мястото, посочено в документа за пътен превоз е различно от крайното назначение на стоката, посочено в друг документ, то първо местоназначение е назначението, посочено в другия документ. В случай че от придружаващите стоката документи не може да бъде установено първото местоназначение на стоката, за първо местоназначение се приема първото претоварване на стоката на територията на страната от превозно средство.

За по-голяма яснота на изложеното за определяне на “първо местоназначение” по смисъла на § 1, т. 72 от ДР на ЗДДС са посочените примери:

2.1. В коносамент (морска товарителница) за натоварени стоки в пристанище на територията на Република Китай е вписано CIF Варна, но стоките се превозват, разтоварват и декларират за свободно обращение и крайна употреба в гр. София.

Когато при осъществяване на внос на стоките от документ за превоз или друг документ е видно, че крайното назначение на стоките е гр. София, независимо че в коносамента като местоназначение на стоките е посочен гр. Варна, то първото местоназначение е гр. София. При определяне първото местоназначение на стоките, мястото, където стоките се декларират за свободно обращение и крайна употреба, както и условията на доставка, използвани при търговията със стоки (INCOTERMS), са неотнормирани.

2.2. В коносамент (морска товарителница) за натоварени стоки в пристанище на територията на Република Китай е вписано CIF Солун, но стоките се превозват, разтоварват и декларират за свободно обращение и крайна употреба в гр. София.

Определянето на първо местоназначение е аналогично на изложеното в т.2.1. от настоящето становище.

2.3. За стоки внасяни от Република Сърбия, в товарителница (CMR) е вписано DAP София, стоките се превозват до гр. София и се декларират за свободно обращение и крайна употреба в гр. София, като в товарителницата е посочено също, че стоките се разтоварват в гр. Пловдив.

В случая, доколкото от документа за превоз е видно, че крайното назначение на стоките е в гр. Пловдив, независимо че стоките се декларират за свободно обращение и крайна употреба в гр. София, то първото местоназначение е гр. Пловдив.

3. Увеличаване на данъчната основа при внос на стоки със свързани с вноса разходи, направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната

Във връзка с поставените в 2.1 и 2.2 въпроси, в случай че за първо местоназначение следва да се приеме гр. София, как би следвало да се процедира, когато за транспорта Варна – София, респективно Солун – София, в митническото учреждение, където се извършва декларирането за допускане на стоки за свободно обращение (София) е представена фактура:

- с начислен 0% ДДС;
- с начислен 20% ДДС, посочен на отделен ред във фактурата?

При определяне на данъчната основа при внос на стоки по чл. 55, ал. 1 от ЗДДС, следва да се включи само данъчната основа на съответната доставка (разходите, свързани с вноса за транспорт, комисиона, опаковка и застраховка), независимо дали за доставката е приложена нулева ставка на данъка или ставка на данъка в размер на 20 на сто. Следователно, когато за разходите, свързани с вноса като транспорт, комисиона, опаковка, застраховка и други (виж т. 4), доставчикът е издал фактура (известие) с начислен данък в размер на 20 на сто, при определяне на данъчната основа по чл. 55, ал. 1 от закона се включва данъчната основа на доставката (цената на доставката на съответната услуга без начисления данък върху добавената стойност за нея).

4. Увеличаване на данъчната основа при внос на стоки с такси като такса оглед, почистване на контейнер, терминални такси, складови такси, проверка на документи по внос от ОДБХ, деконтейнеризация и други

Следва ли в данъчната основа да се включват разходи, извършени на пристанището като: такса оглед, почистване на контейнер, терминални такси, складови такси, проверка на документи по внос от ОДБХ, деконтейнеризация и други?

Считаме че, при систематичното тълкуване на чл. 55, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 36а, ал. 1 от закона, в разпоредбата на който изброяването на включените в хипотезата му доставки е неизчерпателно, следва да се приеме, че в данъчната основа при внос се включват и други такси, дължими при внос на територията на страната, доколкото те вече не са включени при определяне на митническата стойност при вноса. Това тълкуване е в съответствие и с нормата на чл. 86, т. 1, б. "б" от Директивата за ДДС. Следователно, при определяне на данъчната основа при внос на стоки се включват известните към момента на осъществяване на вноса такси като: такса оглед, почистване на контейнер, терминални такси, складови такси, проверка на документи по внос от ОДБХ, деконтейнеризация и други.

ДИРЕКТОР:

/КРАСИМИР СИВБЕВ/

